

C. Parní kotly.

§ 94.

Veliké kotly.

Veliké parní kotly postaveny buďtež pokud možná v místnostech zahlučených a v náležitě vzdálenosti od místností bydlecích.

Od dílen musí takové kotelny odděleny býti zdí plnou (vyjímaje spojovací otvory nezbytně potřebné), a nejméně 60 cm silnou, a ony musí býti lehce kryty, a jest naprosto zakázáno, je překlenouti neb nad nimi něco vystavěti. Dvěře pro východ buďtež v každém případě zřízeny na straně ke dvoru obrácené a tak, aby se do zevnitřku otvíraly.

K postavení velkých kotlů parních potřeba jest svolení stavebního úřadu, jemuž náleží, napřed ve smyslu §§ 36. až 38. zaříditi komisionální jednání k tomu konci, aby se zkoušela projektovaná úprava.

Parní kotly zazdívány buďtež dle toho, jak to naznačeno bylo v plánech, které vyrábítel parních kotlů zdělal a příslušný státní dozorce upravil.

§ 95.

Malé kotly a kotlíčky.

V příčině malých parních kotlů, jichž se jednotlivě užívá, povolují se některé úlevy.

Malé, to jest takové kotly, které, naplní-li se až po známku označující zákonnou výšku vody, neobsahují více než $1 m^3$, jejichž parní tlak nepřesahuje 6 atmosfér a jejichž topitelný povrch neobnáší více než $10 m^2$, mohou se postavit v obydlených domech a samy o sobě v dílnách:

1. nejsou-li místnosti, přímo nad nimi se nalézající, obydleny a nezdržují-li se v nich stále dělníci;

2. přesahuje-li komín, jenž může býti též obyčejný komín, alespoň výšku, kterou má hřeben střechy bydlecích budov přímo sousedících;

3. zůstane-li kotel vzdálen nejméně 3 m od každé sousední hranice.

K postavení malých kotlů parních jest potřeba svolení stavebního úřadu.

V příčině postavení kotlíčků čili kotlů zcela malých, to jest takových, které naplněny jsou vodou až po známku označující zákonnou výšku vody, neobsahují více než $0.5 m^3$ vody, jejichž parní tlak není větší než 4 atmosféry a jejichž topitelný povrch nepřesahuje $2.5 m^2$, platí tytéž předpisy jako při zřizování ohnisk.